

[Aksel Larsen.]

Ændringsforslag, idet han erklærede, at naar man nu gennemfører denne nye Tilskudsordning til Landbruget, maa Landbruget ogsaa give sine Arbejdere anstændige Løn- og Arbejdsvilkaar.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Flertalspartierne for Tilslutningen til Lovforslaget og til de Ændringsforslag, jeg har stillet, og som jeg skal anbefale Tingets Medlemmer at stemme for. Efter at Forslaget var fremsat, men før det kom til Behandling her i Tinget, læste jeg i Oppositionens Blade, at jeg havde behandlet Mejeriforeningernes Forslag skandaløst ved at feje det ned af Bordet, og at det var urimeligt, at man ikke tog Hensyn til et saadant sagligt Forslag, men udarbejdede et helt andet. Det er derfor mærkeligt for mig at se, at hverken Mejeriforeningernes Forslag eller det Forslag, jeg har fremsat, som dog mødte nogenlunde Velvilje ved første Behandling ogsaa fra de tre Oppositionspartier, Venstre, Konservative og Det frie Folkeparti, har fundet Naade for de tre Partiers Øjne. De vilde have fejtet dem af Bordet, hvis de havde haft Magt til det. Det Haab, jeg nærrede ved første Behandling om, at der kunde gennemføres et Forslag her i Tinget med stor Tilslutning fra forskellig Side, er altsaa bristet.

Hvad angaar Venstres Ændringsforslag og Venstres Udtalelser til mig og andre, der har anbefalet Forslag om Tilskud til Landbruget, vil jeg ikke gøre Gengæld og sige, at Venstres Forslag er det mest størstiledede Almisseforslag, der endnu er fremsat her i Tinget, for det vilde ikke føre til noget, men jeg vil sige, at det er formodentlig det største Statstilskudsforslag, der endnu er fremsat her i Tinget.

Hvis jeg vil holde mig til de Noteringer, som vi havde i Fjor, 2 Kr. 7 Øre, og tage Forslaget, som foreligger fra Venstre, for at beregne, hvad det vil komme til at koste, saa vil det betyde 81 Mill. Kr. Vil man tage Noteringen fra i Dag, saa bliver det et meget større Beløb. Men da jeg i mine Beregninger er gaaet ud fra Mejeriorganisationernes Beregninger, som er foretaget paa Basis af Noteringen af i Fjor, saa vil det betyde et Beløb paa 81 Mill. Kr., som fra det offentlige maa ydes i direkte Statstilskud til Landbruget til deres Produktion, baade den, der foregaar til Hjemmeforbruget, og den, der foregaar til Eksport. Det vilde blive ca. 30—40 Mill. Kr. mere, end Mejeriorganisationernes Forslag gik ud paa med Hensyn til direkte Statstilskud.

Det ærede Medlem Hr. Kyed kom for at anbefale sit Forslag saa vidt, at han sagde, at jeg havde udtalt, at man burde gaa til en Indskrænkning af Raastofproduktionen. Det kan det ærede Medlem ingen Steder finde i mine Udtalelser. Jeg har tværtimod Gang paa Gang sagt, at selvfølgelig er det danske Samfund i allerhøjeste Grad interesseret i den størst mulige Raastofproduktion. Det, jeg har sagt, er, at det er økonomisk nødvendigt, økonomisk rigtigt, økonomisk klogt, ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundet, at man i nogen Grad afpasser sin Færdigvareproduktion efter de Afsætningsmuligheder, der er. At der er en betydelig Margin her med Hensyn til Anvendelsen af Raastofproduktionen, ved enhver Landmand, og det ved man ogsaa, at Smøreksperten er gaaet ned med ca. 30—40 Mill. kg. de sidste 4—5 Aar, uden at nogen sikkert tør paastaa, at Raastofproduktionen er gaaet tilbage i disse Aar, tværtimod.

Bortset fra de udenrigspolitiske Betæneligheder, som i lige saa høj Grad som ved Mejeriernes Forslag, ja i endnu højere Grad, maa hæftes ved Venstres Forslag, vil jeg gerne anføre, at der er jo ogsaa den samme Grund til at være betænkelig ved Venstres Forslag, og mere betænkelig ved det end ved Mejeriernes Forslag, naar man ser paa Konsekvensen af det over for andre Erhverv, som kan afsætte Varer til Udlandet med et mindre Underskud i deres Produktion. Hvis man gik ind paa en saadan størstilet Statsstøtte til Eksporten, vilde der sikkert komme en Række Eksporterhverv, som med fuld Ret kunde kræve det samme — jeg kan f. Eks. nævne Fiskerierhvervet, som i allerhøjeste Grad vilde have Krav paa at faa et tilsvarende Tilskud.

Dernæst vil jeg gerne sige, at den Produktionsbegrænsning, der foreslaas i Venstres Forslag, er ingenting værd. Fordelingen foregaar paa den Maade, at Halvdelen af de mange Penge skal fordeles efter Besætningernes skattemæssige Værdi uden Hensyn til de Arealer, som dyrkes, og som i Fremtiden kan blive dyrket, med direkte Salg for Øje. Det store Statstilskud, her er Tale om, vilde jo blive unddraget f. Eks. Kartoffler til Salg, Sukkerroer, Lucerne til Mel o. lign. Netop Afrøder, som man fra alle Sider erkender, det vil være rigtigt ikke alene af Hensyn til Landbruget selv, men ogsaa af rent national-økonomiske Grunde, at faa fremmet her i Landet, vil blive svækket ved en saadan Fordeling.

Og endelig maa man ogsaa sige, at lidt morsomt er det, for hvis en Godsejerdatter